

Liturgie Paasmorgen
Emmen, 27 maart 2016
Thema: nu triomfeert de Zoon van God!

0. Kwartet – Proclamatie: Jezus opgestanden (**NLB 616a**)
1. Votum
2. Zegengroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.
3. Zingen: **Gezang 95:1-4** (vers 1 geleerd door leerlingen basisschool)
4. Gebed
5. Zingen het Paasevangelie: **NLB 620** in wisselzang:
kwartet vers **1,2,4,5** gemeente vers **3,6,11,12**
6. Schriftlezing: **1 Korintiërs 15:1-20** (*gelezen door...*)
7. Zingen: **Opwekking 614** (*Zie hoe Jezus daar loopt...*) (*m.m.v. muziekgroep*)
8. Preek
9. Amenlied: **Gezang 92:1-3**
10. Viering heilig avondmaal (geen formulier); tijdens de viering zingt kwartet: **NLB 604**
11. Dankzegging, gebed, voorbede
12. Wil van God (Kolossenzen 3:1-15)
13. Zingen: **Opwekking 510** (*Dit is mijn verlangen*) (*m.m.v. muziekgroep*)
14. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door...*).
Tijdens collecte zingt muziekgroep **Opwekking 618** (tekst beamen)
15. Slotzang: **Gezang 99:1-3**
16. Zegen.
De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.
Amen: **LvdK 456:3**

Volk van God, geliefde gemeente van de opgestane en levende Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

De schepping houdt haar adem in... [dia1]

het is zo onwerkelijk allemaal...

Jezus – Gods eigen Zoon! – is aan het kruis gehangen...

Hij is gestorven, hun lieve Heer – onvoorstelbaar!

Hij was steeds zo goed geweest – had geheeld, genezen, woorden gesproken die balsem waren voor hun gewonde ziel.

En nu, na een vreselijke doodstrijd – afschuwelijk om te zien – heeft Hij de geest gegeven. Dood is Hij. *Dood!*

Stilletjes, schreiend, staan ze op een afstand.

De wereld is donker om hen heen, de aarde beeft.

Ontredderd gaan ze naar huis.

Ze zien nog net dat een paar vrienden het lichaam van hun Heer van het kruis halen en iets verderop in een graf neerleggen – een zware steen ervoor.

Zo is het mooie, hoopvolle avontuur afgesloten.

Als een verhaal met een hopeloos einde... [dia2]

Onrustig geslapen kunnen ze op sabbat niets doen.

Verward en bedroefd komen ze die lange stille zaterdag door – het is zo niet-te-begrijpen: Jezus niet meer bij hen, hun Heer dood en begraven.

Ze zullen Hem laatste eer bewijzen, met zalfolie en specerijen, en kunnen haast niet wachten tot de nieuwe dag aanbreekt.

[dia3] Het licht is nog maar een klein streepje, of ze gaan al op pad – zwijgend, in gedachten verzonken, kronkelend hun weg zoekend, gehaast, onrustig...

Dan – nee! [dia4]

De zware steen is opzij geschoven – het graf is open...

Niet dat ook nog...

Snel lopen ze er naar toe, stappen voorzichtig naar binnen, kijken... [dia5]

Oh, vreselijk – Jezus' lichaam ligt er niet meer!

Wat is er gebeurd? Wat hebben ze gedaan?

Hebben rovers het lichaam van Jezus gestolen?

Ze slaan de hand voor hun mond en kijken elkaar met grote ogen aan...

Het is allemaal al zo verschrikkelijk, en het wordt alleen maar erger!

Plotseling staan er twee mannen bij hen, helder licht straalt van hen af.

Ze schrikken van die mannen, dat felle licht, en slaan hun handen voor de ogen.

Maar die mannen zijn engelen, boodschappers van God.

Ze vragen: [dia6] *Waarom zoeken jullie iemand die leeft in een graf? Jezus is hier niet. Hij is opgestaan uit de dood! Zijn jullie vergeten wat Hij heeft gezegd? Dat Hij de Mensenzoon is, dat Hij gevangen genomen zou worden, dat Hij aan het kruis zou sterven, maar ook dat Hij op de derde dag zou opstaan uit de dood?*

Ze kijken elkaar aan. Ja, dat heeft Jezus inderdaad gezegd – dat ze daar niet aan gedacht hebben!

Dus... dus... het is niet afgelopen? Het verhaal gaat verder?

Ze weten niet of ze lachen moeten of huilen... je wordt er duizelig van; het is zo verwarrend allemaal, zo niet te begrijpen, zo onmogelijk...
Jezus niet dood? Jezus *leeft*?

Als dat zo is, moeten ze het de anderen vertellen.
Ze stappen het graf uit, lopen snel terug naar de stad, terug naar de wereld.
Dit goede, blijde, heerlijke nieuws willen ze delen!
Niet te geloven – [dia7] Jezus leeft! Hij leeft!

Dan – ineens staat Hij voor hen...
Hij komt hen tegemoet. Hij groet hen.
Het levende bewijs. Hij is het echt: Jezus. Geen twijfel mogelijk...
Ze knielen voor Hem neer. Raken zijn voeten aan. Bewijzen Hem eer.
Maar hun Heer stuurt hen weer op weg – *ga! Vertel het! Zeg mijn broeders dat ze naar Galilea moeten gaan. Daar zullen ze Mij zien.*

En ze *gaan* – ze lopen voor hun leven!
En ze *vertellen* – en het ongelooflijke wordt geloofd!
En ze *zien* Hem – raken Hem aan, eten met Hem!
En het gaat *verder*, de wereld in, de wereld over, steeds verder, steeds meer.
Zo wordt het einde een hoopvol nieuw begin: [dia8] nu triomfeert de Zoon van God.
Dood en lijden hebben niet het laatste woord!

Zingen Gezang 92:1-3

[dia10] Verbonden met onze levende Heer en zijn volk van altijd en overal vieren wij vandaag dat Jezus heeft getriomfeerd, dat Hij de dood heeft overwonnen, dat dood en lijden niet meer het laatste woord hebben.

Jezus Zelf is het Woord dat leven geeft, leven over dood en graf heen.
Hij is de waarheid en het leven – laten we op Hem gaan, de weg naar de Vader, de weg naar het eeuwige leven, dat straks volmaakt werkelijkheid wordt, maar nu al zichtbaar mag worden.

Laten we ons leven wijden aan de levende Heer, die klopt op de deur van ons hart, dat wij de zware steen voor ons graf weggrollen, en het ware leven toelaten.

Pasen! [dia11] Altijd heeft Gods volk Pasen gevierd.

Pasen/Pascha/Pesach herinnert al vanouds [dia12] aan de bevrijding uit de slavernij; eerst aan de slavernij in Egypte, nu aan de slavernij van de zonde.

Ons [dia13] Paaslam Jezus is geslacht, als Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt.
Zijn bloed vloeide over het hout van het kruis.

En iedereen die schuilt achter dat bloed, zal niet door het oordeel worden getroffen.

Zo vieren we dat er vrede is met God – dat er geen reden meer is voor vrees, angst en zorgen.

Het markeert een nieuwe tijd, [dia14] het begin van een grote geloofsreis op weg naar het beloofde land.

Een moeilijke reis soms, zwaar, teleurstellend, vermoeiend – die je soms doet terug verlangen naar de tijd van de slavernij...

Alleen in de kracht van God kun je verder, met zijn Woord en Geest.

Vol verlangen naar het moment dat je met heel Gods volk de bruiloft van het Lam zult vieren.

Pasen/Pascha/Pesach – daar hoort [dia15] het **feest van de ongezuurde broden** bij. Brood zonder gist, zonder zuurdesem, zonder onreinheid.

[dia16] *Dat* brood brak en deelde Jezus, om voortaan Hem te gedenken.

Dat brood is Hijzelf, het ware brood van het leven – smetteloos, rein, zonder zonde. Wie dat brood eet zal leven tot in eeuwigheid.

En het spoort ons aan om alle onreinheid uit ons leven weg te doen en heilig te leven. Laten we heilig zijn, zoals onze Heer heilig is.

Pasen/Pascha/Pesach – daar hoort ook [dia17] het **feest van de eerstelingen** bij.

De gersteoogst werd binnengehaald, en als erkenning dat alles uit Gods hand is ontvangen, werd de eerste opbrengst dankbaar aan JHWH gegeven.

De dag na sabbat(!) bracht de priester de eerste garven als een beweegoffer aan de HERE, en vertegenwoordigde daarmee de hele oogst.

Zo is onze Heer op de dag na sabbat opgestaan uit de dood, als eersteling van hen die de dood overwonnen hebben – alle reden dus om precies op zondag feest te vieren en onze Heer dankbaar te gedenken.

Wij zijn met Hem gekruisigd, gestorven en begraven – laten we ook met Hem opstaan, en leven als nieuwe mensen, ons leven als dankoffer toegewijd aan JHWH.

[dia18] Daarom willen we nu samen de maaltijd van de Heer vieren, Hem danken en aanbidden, luisteren naar de weg die Hij wijst, voor Hem zingen en onze gaven vol dankbaarheid geven.

[dia19]

Laat het een teken mogen zijn van onze toewijding, een begin van nieuw leven, een zonnestraal van onze wedergeboorte – van ons verzinken, opgaan en blinken in Hem, onze Heer, onze Koning.

Hij die leeft, en wij met Hem!

Amen [dia20]